

BestuurWijzer

17 december 2013, Nummer 37

Mail bestuurvraagstukken naar :
rob.stravers@upcmail.nl

Redactie:

Rob Stravers

De BestuurWijzer is gratis!

Alleen als je echt heel graag een bedrag wilt overmaken, mag je dat doen, naar: rekeningnummer 54.94.44.440, t.n.v. R.A.M. Stravers. Maar dan wel uitsluitend over reeds gepubliceerd werk! Elke cent gaat in de 'Bridgepot'.

Eindejaars bridgedrive en diner

Eind december wordt de bridgepot gelegegd. Van dat geld bridge en dineer ik dan met het volledige Bridge Serviceteam. Winst wil ik niet maken; als de pot het toelaat breiden we het aantal deelnemers uit met het inloten van zoveel mogelijk donateurs en lezers.

Vooraf

Alle zaken die ik ontvang, ontdoe ik van namen. Het gaat immers niet om de personen maar om de inhoud. Wat in dit nummer opvalt is dat meer dan de helft van de onderwerpen geen vragen zijn van bestuurders maar klachten over bestuurders. En ook dat kan uiterst leerzaam zijn.

Inhoud

- 02 Te automatisch
- 03 WL versus Clubbestuur
- 06 Over de aanschaf van de schudmachine (Reactie 1)
- 06 Over de aanschaf van de schudmachine (Reactie 2)
- 07 Driemanschappen
- 09 Gezelligheid versus correct spel?
- 11 Kom of ik schiet!

Te automatisch

Er wordt gespeeld met de nieuwe Bridgemates.
In een lijn van 8 tafels (28 spellen) is er dus een "leentafel".
De spellen worden dus zowel aan de uitleentafel als aan de leentafel in ongebruikelijke volgorde gespeeld. Bij het invullen van de scores wordt er niet gelet op de volgorde en wordt aan een tafel de score van bv spel 18 bij 20 ingevuld en omgekeerd en van 17 bij 19 v.v.! Niemand merkt dit.

Twee dagen later constateert een speler van een geheel ander paar, bij het nakijken van de spelverdeling en de uitslag, dat er compleet onmogelijke uitslagen op deze 4 spellen staan. De wedstrijdleader wordt gewaarschuwd en deze - na wat puzzelen - besluit de betreffende spelers een strafscore te geven van 40% op deze 4 spellen. Paniek alom en protesten. Verder gepuzzel leert, dat het ene paar, als de scores bij de juiste spellen waren ingevuld, 70% zou hebben gescoord en het andere dus 30%.

Conclusie: heibel in de tent: de ene misdadiger wordt 30% op 4 spellen gekort en de andere misdadiger gaat er 10% op vooruit!

De 70-procenter beroept zich op de spelregels en zegt, dat er een halfuur ná het bekend worden van de uitslag niet meer iets veranderd mag worden; zich er overigens van bewust, dat hij dus eigenlijk ook niet meer mag protesteren.

Hoe zou jij in zo'n geval te werk gaan?

Wat automatisering niet allemaal teweeg kan brengen, zelfs bij een "denksport"...!

Rob:

Straffen doe je bij grove nalatigheid. Vooral als de spelers zijn gewend aan de automatische correcte spelinstelling van de BM II kan ik mij voorstellen dat ze aan een leentafel de boot ingaan.

De kans op een dergelijke fout kun je verkleinen door de invoer van het eerste te spelen spel verplicht te stellen.

Mijn voorkeur gaat daarom uit naar het corrigeren van de fouten, zónder boete, met een stichtend woord voor alle spelers om niet alles wat de BM II voorstelt als correct aan te nemen, én door de instelling aan te passen naar verplichte spelnummerinvoer van het eerste te spelen spel van elke ronde.

Ten aanzien van de correctielimiet. Het is in het belang van alle spelers dat een vermindering van de uitslag wordt opgeheven. Ik neem tenminste aan dat alle spelers graag een zo correct mogelijke uitslag zien. Dus corrigeren die hap.

Een goed competitiereglement heeft als nooduitgang dat de TC van de regels mag afwijken om onbillijkheden te voorkomen. Dit is daar een mooi voorbeeld van.

Ron:

Ik wil daar nog aan toevoegen, dat je niet zomaar de uitslag van een spel kunt veranderen. Een regulier behaalde score is min of meer heilig en alleen als er een overtreding is geweest waardoor de score niet correct kan zijn behaald, dient de arbiter een vervangende score vast te stellen.

De score op de spellen is echter zonder overtreding behaald, maar verkeerd vastgelegd.

Ik wil hierbij dus de betreffende arbiter melden, dat het uitdelen van een straf niet moet gebeuren middels een 40% score, maar middels een korting volgens artikel 90 c.q. art 23 WR. Maar voor zo'n simpel misverstand is de organisatie naar mijn mening net zo schuldig als de overtreders, want als je de bridgemate instelt, dat het eerste spelnummer al staat voor-ingevuld, vraag je om problemen en dan is het ronduit kinderachtig de betreffende spelers te bestraffen.

Dus voor het herstel ga ik volledig met Rob mee.

WL versus Clubbestuur

Hierbij een vervelend probleem waarbij ik graag jouw mening hoor.

Begin dit jaar heb ik bij onze bridgeclub mijn activiteiten als WL en arbiter beëindigd. Hierbij heb ik de volgende motivatie gegeven:

"Ik ben niet blij om deze beslissing te nemen, omdat ik altijd met heel veel plezier de taak van wedstrijdleider op mij heb genomen. Maar de laatste tijd ervaar ik een toenemende weerstand bij leden als ik arbitrage roep of mijn rechten voorbehoud. Hierbij worden mensen boos en dat mag en kan uiteraard niet de bedoeling zijn. Hier heb ik geen zin meer in; het ontnemt mij het plezier om op een eerlijke en prettige manier de bridgewedstrijden te spelen of te leiden. Bovendien ervaar ik dat het bestuur eerder degenen die boos worden gelijk geven dan degene die meent conform de bridgeregels netjes te handelen. Dit alles onder het mom: 'we spelen voor de gezelligheid'.

Tot slot: het mag duidelijk zijn als er een bestuur is dat wel de handhaving van het wedstrijdreglement ondersteunt en hier ook actief naar handelt, ik nog wil overwegen om mijn ontslag in te trekken."

Naar aanleiding hiervan hebben nog wat gesprekken plaatsgevonden, maar daar zijn we niet echt uitgekomen. Wel heb ik meegewerkt om anderen m.b.t. het rekenprogramma te begeleiden, zodat de club verder kon.

Vijf maanden later kreeg ik een mail van het bestuur een mail met o.a. de vraag of ik nog WL wilde zijn op de dinsdagavond. Hierop heb ik direct als

volgt gereageerd:

"Of ik nog wedstrijdleider wil zijn op dinsdag, hangt af van de houding van het bestuur. Ik heb nog geen enkele actie van het bestuur ervaren richting de leden waaruit blijkt dat het bestuur de handhaving van het wedstrijdreglement ondersteunt en er ook actief naar handelt. Graag hoor ik eerst welke stappen het bestuur in deze richting naar de leden concreet gaat communiceren. Als dit gerealiseerd is en iedereen (binnen de A-lijn) houdt zich daar aan, zal ik mijn beslissing zoals eerder al aangegeven heroverwegen."

Op dit bericht heb ik **twee maanden erna** het volgende antwoord ontvangen:

- 1. Eerder hebben wij jou gevraagd of jij nog wedstrijdleider wilde zijn op dinsdagavond. Inmiddels is deze vraag niet meer relevant, daar C..... deze taak nu vervult. Dit past binnen ons streven de diverse functies te spreiden. Niettemin hopen wij dat jij wat dit betreft wij in noodgevallen nog een beroep op je kunnen doen en dat je via de TC ondersteuning blijft geven aan de wedstrijdleiders. Hierin past ook jouw docentschap, waar wij een uitermate positieve mening over hebben. Gekoppeld aan jouw connecties binnen de NBB maakt dit per saldo de club sterker en vooral minder kwetsbaar.*
- 2. Het spelen volgens de regels van de NBB blijft ons uitgangspunt, waarbij wij wel in geest van de regels en binnen de sfeer van de club willen blijven. Wij willen plezierige kaartavonden, passend bij het verenigingsniveau, waarbij de regels zorgen voor een goede gang van zaken, zonder dat dit haarkloverij van de regels tot gevolg heeft.*

Mijn probleem m.b.t. dit antwoord:

- 1. Ik heb niet een echt antwoord gekregen op mijn vraag die ik in mijn mail van augustus gesteld heb.*
- 2. Met het antwoord dat de spelregels toegepast dienen te worden passend bij het verenigingsniveau kan ik niet zo veel. Ook de TC-leden leden hebben gevraagd wat dit concreet betekent, maar daar kwam vanuit de zijde van het bestuur geen antwoord op. Om dat de TC hier als geheel niet goed mee kon leven kwam de voorzitter er later nog in een mail op terug:*

"De hoofdzaak is dat er fijn gespeeld wordt, volgens het reglement, maar niet met het mes op tafel. Regels zijn er om het spel te bevorderen, niet om erover te bekvechten of om winst te behalen door andermans vergissingen. Mijn voorstel zou zijn om dat laatste aan de leden voor te leggen. Willen wij een club zijn die naar de geest of naar de letter van de wet wil spelen. Uit de opmerkingen die T..... en J..... de laatste tijd

hebben geuit , zijn zij kennelijk voor het laatste, maar het bestuur heeft laten blijken voor het eerste. te zijn. Dit is naar mijn gevoel de oorzaak te zijn van het niet kunnen samenwerken tussen het bestuur en de technische commissie."

Zoals je uit deze laatste reactie kunt lezen, richt het zwarte pietenspel zich nu op mij en een ander TC-lid, die beiden duidelijk van mening zijn, zoals ook jij in de inleiding van de Gids voor bridge schrijft, dat duidelijkheid over rechten en plichten het spelplezier aan de bridgetafels verhoogt.

Tot slot:

Soms denk ik wel eens dat de oorzaak van het probleem geheel bij mezelf ligt, omdat ik gewoon netjes volgens de regels het spel wil laten verlopen en dit mogelijk iets te fanatiek in de ogen van anderen doe. En uiteraard hoef ik bij een vergissing bij het benoemen van de kaart in de dummy, of een duidelijke denkpaauze, of een niet volledige uitleg niet altijd de arbiter te roepen. Maar mij lijkt het juist nuttig om dit te doen, zodat men beter inzicht krijgt in de toepassing van de spelregels.

Je kunt begrijpen dat de sfeer tussen mij (geldt ook voor de TC) en het bestuur behoorlijk 'verziekt' is, en ik zie eigenlijk nog als enige uitweg om een lid van onze club (een bekwaam bestuurder in zijn bedrijf) om bemiddeling tussen de TC en bestuur te vragen.

Mijn uiteindelijke vraag aan jou: wat voor adviezen heb jij in deze of ben je van mening dat ik in een 'tunnelvisie' denk.

Ik zou het erg waarderen als jij als 'communicatiespecialist' een genuanceerd antwoord hier op kunt geven.

Rob:

Ik zou beginnen met de volgende vraag aan het bestuur:

De enige taak van de arbiter is: het correct toepassen van de spelregels. Dat betekent vooral: het voorkomen/herstellen van schade als gevolg van een onregelmatigheid. Zo zie ik ook de taak van de arbiter.

Als een speler onterecht vraagt om aanpassing van de score, is het eveneens de taak deze speler uit te leggen waarom zijn verzoek niet wordt gehonoreerd.

Om te voorkomen dat we langs elkaar heen praten wil ik van het bestuur graag een concreet voorbeeld van 'het mes op tafel'.

Daar voeg ik nog graag iets aan toe.

Ik vind jouw opstelling namelijk perfect! Voor elke taak geldt, zeker voor het arbitreren, dat je daar alleen plezier aan kunt beleven als je voor de uitoefening daarvan de noodzakelijke ruimte krijgt.

En die voorwaarde stel jij.

Wat daarbij misschien nog beter kan is, om daar met de nodige afstand mee om te gaan. Jij legt je voorwaarden neer om te kunnen functioneren, de andere partij geeft de maximale ruimte aan die ze willen toestaan. Is die te krap voor jou, dan bedank je voor de eer, en mét dit verschil van inzicht even goede vrienden!

De reden van mijn vraag is om eventuele misverstanden op te blazen.

Optimaal communiceren is immers niets anders dan zo weinig mogelijk langs elkaar heen praten ☺.

Over de aanschaf van de schudmachine (Reactie 1)

Naar aanleiding van deze bestuurswijzer wilde ik twee opmerkingen maken.

Ook bij ons heeft het lang geduurd voordat de vereniging overging op de schudmachine. Dat ging stapsgewijs (eerst een competitie gespeeld met "geleende" spellen). Vervolgens hebben we uitvoerig met de laatste lijn gesproken (waar bleek dat de tegenstand toch minder groot was dan eerst verwacht). Aanvullend wordt nu iedere week door een groepje A-spelers een "spel van de week" uitgezocht, geanalyseerd en op de website gezet. Omdat spelverdeling en frequentiestaten beschikbaar zijn, blijkt daar een redelijke belangstelling voor te zijn (motiveert tenminste een deel van de club).

Wat de cursus betreft is het ook aan te raden dat de begeleiders de oefeningen

en oefenspellen op het internet bekijken (deelname is gratis), om een indruk van het niveau te krijgen.

Over de aanschaf van de schudmachine (Reactie 2)

Beste Robérto,

In het verhaal over de schudmachine - die beter een duplicieermachine kan worden genoemd - mis ik één aspect bij de nadelen: iemand moet het werk doen, werk dat elke week terugkomt. Bovendien moet er een plek zijn waar dit kostbare apparaat veilig kan worden opgeborgen. Bij de paar verenigingen die ik ken waar zo'n machine in gebruik is, blijkt dat bij een enthousiaste vrijwilliger te zijn die het dupliceren verzorgd, een plaatsje voor het apparaat heeft en bovendien de koffers met spellen wekelijks mee heen en weer sleept. Het gevaar van die situatie is natuurlijk wel dat zo iemand om allerlei redenen al dan niet plotseling kan uitvallen en de club zal dan ook iets van een achtervang moeten hebben geregeld. Ik vraag me af hoe het elders gaat; wellicht kan je daar een onderzoekje naar instellen.

Ik vind dat je nogal gemakkelijk over de kosten heen stapt. Die zijn niet gering en een verhoging van de contributie met een tientje lijkt me voor menig clublid een brug te ver, juist omdat men er meestal geen nut in ziet. Het onderwerp stond dit jaar op de agenda van onze ALV en de meerderheid is duidelijk tegen. Een voorstel tot een forse verhoging van de contributie

maakt dan echt geen kans, zeker niet in een tijd dat veel leden worden geconfronteerd met verminderde inkomsten en oplopende kosten. Wat veel leden uit het oog lijken te verliezen is het compleet veranderde karakter van de financiering van de club. Niet zolang geleden had je nauwelijks meer nodig dan kaarten, boards, gidsbriefjes en scoremateriaal. Nu hebben clubs één of meer computers, printers, Bridgemates, een website en dus ook een duplicatiemachine, plus een kast waarin een en ander veilig kan worden opgeborgen. Daarvoor moet de penningmeester een goede langetermijnplanning maken en moeten geormerkte reserves worden aangelegd. Mijn ervaring is, dat dat nog te weinig gebeurt.

In de bijlage geef ik een kostenoverzicht.

Driemanschappen

Ik zit met een probleem over de driemanschappen en ik heb jouw raad nodig. Ik wil namelijk voorkomen dat er nog meer frictie met het bestuur ontstaat.

Al eerder vroegen we jou naar spelregels voor het spelen met driemanschappen. We hebben, vonden wij, heel duidelijke, werkbare regels ontvangen en die doorgegeven aan het bestuur van onze bridgeclub.

Even kort de geschiedenis:

Onze club heeft de volgende regels voor de competitie:

- Een ronde bestaat uit vijf speelavonden.
- Een paar moet minstens vier keer aanwezig zijn, waarvan drie keer met zijn eigen partner. Een invaller mag alleen een clublid zijn.

Wij hebben op onze club drie 'driemanschappen'.

Het bestuur stelt: Driemanschappen mogen niet met een invaller spelen en als er twee personen spelen moet de derde thuis blijven. We mochten proefdraaien en in de zomer zou geëvalueerd worden.

Het gevolg is, dat er regelmatig iemand thuis zit die graag wil spelen, dat in de club een stilzit ontstaat, die niet nodig is, dat wij persoonlijk nog niet de helft van de tijd aan het spelen komen en dat we degraderen als 2 van de drie op dezelfde 2 avonden niet aanwezig kunnen zijn.

Mijn opvatting is: het is competitievervalsing als leden spelen in een lijn waarin ze qua sterkte niet thuis horen. We staan dus lijnrecht tegenover elkaar.

Het bestuur heeft nogal wat problemen onderling. Daardoor wordt de zaak zo vertraagd.

Binnenkort is er weer een ledenvergadering en dan zou ik de ALV hierover willen laten beslissen.

Hoe pak ik dit aan op een goede manier?

Rob:

Los van de inhoud, en los van eventuele problemen in het bestuur, dient het bestuur wel het clubbelang te stellen boven persoonlijk belang.

Dat is meteen een stevige uitspraak. Toch voel ik geen enkele behoefte om die af te zwakken ☺. Als alle bestuurleden het clubbelang op de eerste plaats stellen, kunnen er per definitie geen problemen binnen het bestuur ontstaan. Natuurlijk zijn er verschillen van inzicht. Dat mag ik tenminste hopen! En niets is leerzamer en leuker dan juist met elkaar te kijken naar elkaars onderbouwing van een volstrekt ander idee. Een proces dus waarin vragen en luisteren centraal staan, en niet verkondigen!

Natuurlijk is het mogelijk dat ook met goed inzicht in elkaars motieven geen besluit te bedenken is waar alle bestuurleden een goed gevoel bij hebben. In dat geval kun je een bestuur polsen van een bevriende club, een coryfee van de NBB of - in uiterste nood ☺ - ene Rob Stravers.

Daarna kunnen alle bestuursleden met een goed gevoel en wederzijds respect het glas heffen op het clubbelang. Wie dat niet kan, hoort niet thuis in een bestuur, wat overigens niet per definitie een minpunt voor dat bestuurslid hoeft te zijn!

En natuurlijk is het nakomen van een gedane toezegging, een duidelijk onderbouwd antwoord van het bestuur, een taak die je zeer serieus moet nemen.

Tot zover de houding en opstelling die je mag verwachten van een normaal clubbestuur.

De aanpak

Ik denk aan ingezonden stuk voor de betreffende vergadering. Die wordt dan voorgelezen zodat de volledige vergadering weet waar het over gaat.

Ik adviseer een tekst zónder spoor van rancune naar het bestuur. Dus zonder oordeel of kritiek duidelijk aangeven wat je wilt en waarom. Je hebt namelijk een doel voor ogen: acceptatie van de door jullie voorgestelde driemansregeling. De weg daar naartoe moet zo gemakkelijk mogelijk begaanbaar zijn, zonder obstakels als gezichtsverlies. Schrijf ook kort en helder, zodat geen enkel clublid afhaakt tijdens het voorlezen.

Wandelgang

Je kunt de tekst vooraf laten lezen door het bestuur, waarbij je aangeeft dat je die als ingezonden stuk wilt indienen voor de aanstaande ALV. Het is mogelijk dat het bestuur jou toezegt om jouw wens meteen als voorstel op de agenda te zetten. Dan ben je al meteen een stap verder. Schat je die kans laag in, dan zie je af van deze informele stap.

Over de inhoud van je wens

Bij een 3-mansschap ga ik uit van twee aanwezige spelers. Als de drie spelers beschikbaar zijn, vind ik dat de derde man/vrouw alleen gelegenheidspartner kan zijn van een ander clublid als dat in een andere lijn is! Je zou anders ook competitievervalsing kunnen uitlokken als die derde man tegen zijn eigen 3-mansschap moet spelen...

Gezelligheid versus correct spel?

Spel ♠ HB10952
 16 ♥ AB8
 W/OW ♦ H2
 ♣ 86

 ♠ 763 ♠ AV
 ♥ HV3 ♥ 10974
 ♦ V965 ♦ AB1074
 ♣ B107 ♣ H5

 ♠ 84
 ♥ 652
 ♦ 83
 ♣ AV9432

W	N	O	Z
pas	1♠	2♦	pas
...pas ¹	2♠	3♦	3♠
4♦	pas	pas	pas

¹)West zit eerst met zijn handen bij de biedkaarten, bedenkt zich en pakt een paskaart.

Na afloop van de het bieden zegt Noord (ik) op een rustige manier: 'zijn jullie het er mee eens dat West bij zijn 2^e pas eerst een biedkaart wilde pakken en vervolgens zich bedacht om vervolgens een paskaart te pakken. Mogelijk kan het 3♦ bod gebaseerd zijn op deze handeling en zou dan ongeoorloofde informatie zijn. Daarvoor wil ik mijn rechten voor behouden.

Oost zegt niets gezien te hebben en gewoon op zijn eigen kaart geboden te worden. Omdat de bewering van Noord (bevestigt door Zuid) door oost als 'niet gezien wordt beoordeeld' en er dus geen overeenstemming is, roept Noord de WL om te kijken hoe hier verder mee om te gaan. West reageert geïrriteerd: 'We zijn er weer...'

Noord legt de situatie aan de WL voor en voordat de WL kon reageren, reageert West met de mededeling met de volgende strekking: 'Als het zo moet, wil ik hier niet meer kaarten' en loopt boos weg... Dus het spel is verder niet meer gespeeld.

Later krijg ik van de voorzitter te horen dat hij mijn manier om 'rechten voorbehouden' niet vindt passen binnen het gezelligheidskarakter van de club en vraagt mij op dit niet meer te doen. Hij duidt dit duidelijk als 'met mes op tafel spelen'.

Overigens de drie TC-leden staan volkomen achter mijn manier van optreden en er ligt dus in deze ook een duidelijk meningsverschil in deze tussen TC en bestuur.

Rob:

Laat mij even de feiten op een rij zetten.

- Een speler laat met zijn hand boven de biedbox zien wat hij overweegt, en past vervolgens.
- Een tegenstander stelt deze handeling vast, wil zijn rechten voorbehouden, omdat hij niet kan uitsluiten dat deze handeling meewoog in oosts 3♦-bod, en vraagt arbitrage als deze handeling wordt ontkend.
- Noord legt aan de arbiter uit wat hij heeft waargenomen, waarop de westspeler boos wegloopt, vóórdat de arbiter heeft gereageerd.
- Het bestuur vindt dat het uitnodigen van de arbiter voor deze mogelijke overtreding in strijd is met het gezelligheidskarakter.

Ik vind dit de wereld op zijn kop. Juist spelers die hechten aan gezelligheid, zullen elke vorm van voordeel door een eigen overtreding verafschuwen.

En als een tafelmanoot een probleem lijkt te hebben met een bepaalde handeling, zal de speler wiens handeling de aanleiding is van dat probleem, graag willen weten door welke handeling hij de gezelligheid kennelijk in gevaar bracht. De gezelligheidsspeler zal dan dus met extra grote belangstelling luisteren en op zijn minst leergierig het oordeel afwachten van de arbiter.

Wat elke vorm van gezelligheid torpedeert, is weglopen. Waarbij het niet eens uitmaakt of de vertrekkende speler wel of niet boos is.

Samenvattend:

Het clubbestuur ziet niet het verschil tussen gezelligheid en correct bridge. Onder correct bridge wordt bridge verstaan waarbij alle deelnemers het goed proberen te doen, en de onregelmatigheden die toch voorkomen correct volgens de spelregels worden behandeld. Daarbij wordt per definitie uitgegaan van te goeder trouw. Daardoor kan ook het arbitrerende en verschillen van opvatting met een lach worden behandeld.

Door de houding en opstelling van het bestuur, worden de leden op het verkeerde been gezet. Vooral als weglopen wordt beloond en vragen om arbitrage wordt veroordeeld.

Een snelle bijscholing van het bestuur lijkt mij noodzakelijk om jullie club écht gezellig te kunnen maken.

Ron:

Tja, dat zie je zo verschrikkelijk vaak.

Vragen om arbitrage wordt opgevat als het doorbreken van de gezelligheid. En het verspreiden en gebruiken van OI is een toonbeeld van gezelligheid (behalve als het die bestuurder zelf overkomt, natuurlijk).

Een club die het bridgen serieus neemt, heeft recht op een bestuur wat de leden serieus neemt.

En aan de andere kant is de stelling "elke vereniging krijgt het bestuur wat het verdient"

Dus, Ton, als je het er niet mee eens bent kun je drie dingen doen:

- Zorgen dat het bestuur zich niet met technische zaken bemoeit en geen uitspraken doet over een gezelligheidsvereniging of zo
- Zorgen dat er een ander bestuur komt
- Zorgen dat je naar een club gaat waar bridge wel als serieuze sport wordt beoefend.

Ik begrijp uit je betoog, dat je in de TC medestanders vindt, dus misschien is het een idee om de TC eens in conclaaf met het bestuur te sturen om de verantwoordelijkheden af te bakenen. Dat ben je al snel bij de eerste (voorkeur) oplossing en iedereen blijft in zijn eigen waarde.

Kom of ik schiet!

Ik zou graag je mening willen horen over dit "probleem". Ik zet probleem tussen haakjes omdat het voor mij in ieder geval geen probleem.

Bij onze club krijgt iemand die niet komt 45 procent. Na drie keer afwezig wordt dat verlaagd tot 40 procent.

Dat geldt voor iedereen ook als je je niet hebt afgemeld, wat zelden voorkomt.

Nu ligt er een voorstel om bij afwezigheid die niet gemeld is of een afwezigheid die niet "legaal" is, strafkorting in te voeren.

Ik ben hier volledig op tegen. Strafkorting instellen voor een club dat een gezelligheidsclub is neigt de verkeerde kant op te gaan. Nu een strafkorting voor onwettige afwezigheid, wat wordt de volgende sanctie.

Graag zou ik van jou willen vernemen wat jouw oplossing zou zijn om dit voorstel te tackelen, tevens zou ik willen weten of er een algemene regel bestaat voor dit probleem, met andere woorden: zijn er clubs die strafkortingen toepassen en vanaf welk bridgeniveau wordt dat wel/niet toegepast?

Rob:

Bridge is een prachtig spel. En als je dat dan ook nog mag spelen op een bijzonder aangename club, straft elke speler zichzelf zwaar door een avond te missen.

Dat is voor mij de basisstelling. Deze maakt naar mijn stellige overtuiging een (extra) straf voor wegblijven totaal overbodig.

Hoe belangrijk we de bridgeavond ook vinden, soms heb je iets waardoor je verstek moet laten gaan. Vooral echtparen kunnen een reden hebben waardoor ze allebei niet kunnen, en het spelen met een gelegenhedspartner door één van de twee geen optie is.

De meeste strafkortingen zijn vooral bedacht om *voordeel door wegblijven* uit te sluiten. Jammer, want zware sancties door absentie veroorzaken juist competitievervalsing.

Mijn voorkeur gaat daarom uit naar:

Per ronde stellen dat voor promotie of kampioenschap een bepaald minimum aantal zittingen moet zijn gespeeld.

Of een bepaald aantal slechtste scores laten vervallen, waarmee de paren die geen zitting misten een belangrijk voordeel hebben boven de paren die wel regelmatig verstek lieten gaan.

En als je dan graag straft, raad ik een vast percentage van 45 of 40% af. Daarmee zou je de paren bevoordelen die op eigen kracht een lager gemiddelde halen 😊. Geef dan liever het eigen gemiddelde met daarop een korting van bijvoorbeeld 10%.

Ik ken een club, nee, ik noem geen namen, waar de slechtste score van de avond ook telt voor de dan afwezige paren. Als dat één keer gebeurt, is dat niet erg, omdat de slechtste score van de ronde niet meetelt. Maar als je toevallig twee keer met je partner verhinderd bent...